

Zondag 22 juli

'Doorgrond mij, Heer...' (Ps. 26:2)(NBV).

Raak je uit koers?

Er is een verhaal over een man die Bill heet. Hij belde zijn baas en zei: 'Ik heb begrepen dat u op zoek bent naar een ervaren, getalenteerde, hardwerkende manager voor uw front-office. Ik wil graag solliciteren naar die functie.' De baas antwoordde: 'We hebben al iemand voor die functie en die doet het uitstekend. Maar wacht even, je stem komt me zo bekend voor. Hoe heet je?' De man: 'Ik ben het, Bill, ik wou alleen even kijken hoe ik het deed.' Je moet jezelf regelmatig controleren! De Bijbel zegt: 'Daarom moeten wij al onze aandacht richten op wat we gehoord hebben, dan zullen we niet uit de koers raken' (Hebr. 2:1). De term 'uit de koers raken' zou ons moeten waarschuwen. Het gebeurt niet van de ene dag op de andere. Langzaam en ongemerkt raak je echter uit koers en beland je op plekken waar je nooit had gedacht te zullen komen, plekken waar je misschien niet van terug kunt keren. Een vliegtuig dat slechts een graad van het vluchtplan afwijkt, kan uiteindelijk honderden mijlen verwijderd raken van de plaats van bestemming. En als het geen brandstof meer heeft, gaat het maar naar één plek - naar beneden. De psalmist kende zijn neiging om af te drijven en het niet zo nauw te nemen met zijn karaktergebreken. Daarom bad hij: '... op u, Heer, heb ik vertrouwd, ik wankelde niet. Doorgrond mij, Heer, en ken mij, peil mijn hart en mijn nieren, want uw liefde staat mij voor ogen en ik bewandel de weg van uw waarheid' (Ps. 26:1-3). Let op de woorden 'doorgrond mij'! Wat valt er te doorgronden? 1) Je motieven of redenen om dingen te doen. 2) Je gevoelens of de dingen waar je naartoe getrokken wordt. Raak jij uit koers?

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2012. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl*

Maandag 16 juli

'... weet dan dat wij... niet zullen...' (Dan. 3:18)(NBV).

Het juiste doen (1).

Hoe verder jij het in het leven schopt, hoe meer sommige mensen zullen proberen controle over je uit te oefenen. Hun bedreigingen kunnen echt klinken en de gevolgen van het negeren ervan intimiderend. Kijk naar Sadrach, Mesach en Abednego. Hun toewijding aan God deed hen belanden in een vurige oven die zeven maal heter was opgestookt. Maar het bracht hen ook naar een plaats van grote zegen en invloed. Hun verhaal leert ons dat je voor een authentieke karaktertest een situatie moet hebben waarin de uitkomst niet in jouw handen ligt. Jij maakt alleen de keus om te doen wat goed is in de ogen van God en je laat de gevolgen over aan hem. Het is een vuurdoop, maar het is een vuur van zuivering, en aan de andere kant kom je er sterker uit. Elke keer dat jij het juiste doet en ervoor kiest het pad waartoe God je geroepen heeft, te aanvaarden in plaats van te ontlopen, bereik je een nieuw niveau van vrijheid. En gebeuren er, zoals Sadrach, Mesach en Abednego ontdekten, drie dingen: 1) Je bent bevrijd van de 'Nebukadnessars' die beweren dat ze controle hebben over de uitkomst van je leven. 2) Je bent vrij om nee te zeggen tegen degenen die je proberen te gebruiken en te manipuleren. 3) Je bent vrij om je almachtige Koning te dienen en nee te zeggen tegen alle andere huichelaars die in wezen helemaal geen macht over je hebben. Op dat moment verkrijg je niet alleen inzicht in wie je bent, maar nog belangrijker, van Wie je bent. En God zal een van de volgende dingen doen: je ontwikkelen in de vurige oven of je eruit bevrijden. Misschien zelfs wel beide.

Dinsdag 17 juli

'... weet dan dat wij... niet zullen...' (Dan. 3:18)(NBV).

Het juiste doen (2).

Sadrach, Mesach en Abednego hadden een succesvolle loopbaan, dus ze hadden geen baat bij het uitdagen van de koning van Babel. Waarom deden ze het dan? Omdat hij hen beval om God ongehoorzaam te zijn en hun overtuigingen te schenden door in aanbidding neer te buigen voor een heidens beeld. Ongetwijfeld hadden ze kunnen redeneren: 'Beter een levende hond dan een dode leeuw. Als we in leven blijven, kunnen we misschien goed doen voor God en voor anderen.' Die filosofie zou velen van ons hebben overtuigd, waarom hen dan niet? Omdat zij beseften dat Nebukadnessar niet de reden was voor hun succes. Hij was misschien een instrument dat God had gebruikt om hen hogerop te brengen, maar hij was niet de bron van hun betekenis of zekerheid. Die twee dingen kwamen van God en ze begrepen dat je de principes van God niet kunt loslaten en in de zegeningen van God kunt wandelen. Je bedroeft niet Degene die alles onder controle heeft, alleen maar om in een goed blaadje te komen bij hen die denken dat ze alles onder controle hebben. Er zullen altijd mensen zijn die denken te weten wat jij moet doen. Maar deze drie Hebreeuwse mannen wisten wel beter: de God die zij vereerden was machtig (zie v. 17). In staat om wat te doen? 'Oneindig veel meer dan wij vragen of denken' (Efez. 3:20). Door te weigeren om te buigen wanneer buigen het meest raadzame leek, keerden zij de harten van een volk naar God. Nu is jouw invloed misschien niet zo wijdverspreid, maar op een ding kun je rekenen: er zijn mensen die naar je kijken en die zullen worden beïnvloed door het standpunt dat jij inneemt. Dus vraag God om je sterk te maken en het juiste te doen!

Woensdag 18 juli

'Opnieuw wendde David zich tot God...' (1 Kron. 14:14)(NBV).

Ga niet op pad voor je het hebt.

'Opnieuw wendde David zich tot God, en God zei: '... Zodra je in de boomkruinen het geluid van een aanstormend leger hoort, moet je aanvallen, want dan gaat God voor je uit... David deed wat God hem had bevolen, en het Filistijnse leger werd... teruggeslagen' (v. 14-16). Let op drie dingen in dit verhaal: 1) David weigerde om een stap te zetten tot hij die eerst met de Heer had doorgesproken. Let op de woorden: 'Opnieuw wendde David zich tot God.' Het was niet alleen maar iets wat hij af en toe deed of in tijden van crisis, nee, het was iets wat hij op regelmatige basis deed. 2) David wachtte tot hij een bepaald geluid hoorde: 'In de boomkruinen het geluid van een aanstormend leger.' Ken je God goed genoeg om het geluid van zijn stem te herkennen? Dat is een kwestie van tijd en uitproberen. 'Maar u hebt de zalving van de Heilige en u weet alles' (1 Joh. 2:20)(HSV). Niet alleen zul je weten wat God jou wil laten doen, hij zal ook het verlangen in je leggen om het te doen. '... want het is God die zowel het willen als het handelen bij u teweegbrengt, omdat het hem behaagt' (Fil. 2:13). 3) David ging, in het besef dat God voor hem uit was gegaan om af te rekenen met elk obstakel dat in de weg stond. De Bijbel zegt: 'Komt een van u wijsheid tekort? Vraag God erom en hij, die aan iedereen geeft... zal u wijsheid geven' (Jak.1:5). Wijsheid is 'het vermogen om gebruik te maken van kennis om zodoende met succes de uitdagingen van het leven aan te kunnen.' Je kunt kennis verwerven uit boeken en scholen, maar deze wijsheid is een gave van God. Ga niet op pad voordat je het hebt!

Donderdag 19 juli

'[God achtte het passend] de bereider van hun redding door het lijden naar de uiteindelijke volmaaktheid te voeren' (Hebr. 2:10)(NBV).

Volmaakt door lijden (1).

Niemand van ons heeft bij lange na ervaren wat Jezus heeft ervaren aan het kruis, maar toch lopen we weg van lijden. Een verloren baan, een slopende ziekte, een pijnlijke scheiding, niemand van ons ontkomt eraan. Zelfs Jezus '... heeft moeten lijden, en zo heeft hij gehoorzaamheid geleerd' (Hebr. 5:8). Pijn is een leerervaring. De Bijbel zegt dat God Jezus 'door het lijden naar de uiteindelijke volmaaktheid voerde.' Philip Yancey schrijft: 'God begreep fysieke pijn, hij had het zenuwstelsel dat pijnprykkels naar onze hersenen brengt, immers ontworpen. Maar had een Geest ooit fysieke pijn gevoeld? Pas in de menswording. In zijn drieëndertig jaar op aarde leerde Jezus leerde over familieruzies, sociale afwijzing, verbaal geweld en verraad. En hij leerde ook over pijn. Hoe het voelt als een aanklager de rode afdruk van zijn vingers achterlaat op je gezicht, als een ruwe ijzeren spijker door spieren, pezen en huid wordt geslagen. God leerde dat allemaal op aarde. En vanwege Jezus hoort God ons kreunen anders. De schrijver van de brief aan de Hebreeën verwonderde zich erover dat God alles heeft meegemaakt waar wij doorheen gaan: 'Want de hogepriester die wij hebben is er een die met onze zwakheden kan meevoelen, juist omdat hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld. Met dit verschil dat hij niet vervallen is tot zonde' (Hebr. 4:15). We hebben een hogepriester die is afgestudeerd aan de school van het lijden en die 'bij machte is begrip op te brengen voor hen die uit onwetendheid dwalen' (Hebr. 5:2). We hoeven niet langer in de diepte te roepen 'He, [God], luistert u?' Doordat hij op aarde bij ons is geweest, heeft Jezus zichtbaar, historisch bewijs geleverd dat God ons zuchten hoort en met ons mee zucht.' En dat is een hele troost.

Vrijdag 20 juli

'... als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan!' (Matt. 26:39)(NBV).

Volmaakt door lijden (2).

Als iemand lijdt wordt soms in christelijke kringen de schuld gelegd bij verborgen zonde. Op die manier denken we dat het ons niet kan overkomen, omdat wij niet schuldig zijn aan dat specifieke probleem, zo is het toch? Hoe kortzichtig, gezien het feit dat Jezus, de zondeloze Zoon van God, een voorbeeld was van lijden! In Getsemane stond hij niet op met valse moed en zei: 'Kom maar op!' Nee, 'Hij knielde daar neer en bad diep voorovergebogen: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt.' Jezus droeg de pijn en toonde ons hoe we God erin kunnen verheerlijken. Een christelijk auteur merkte op: 'God heeft nooit beloofd dat tornado's ons huis zouden overslaan op weg naar onze heidense bureaus, of dat microben christelijke lichamen zouden ontvluchten. We zijn niet vrijgesteld van de tragedies van deze wereld, net zomin als God ervan was vrijgesteld. In wezen kreeg Petrus de strengste berisping toen hij protesteerde dat Christus zou moeten lijden. Jezus zei: 'Ga terug, achter mij, Satan! Je zou me nog van de goede weg afbrengen. Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen... Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en mij volgen. Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij, zal het behouden' (Matt.16:23-25). God nam het ergste wat er kan gebeuren - de executie van zijn onschuldige Zoon, en veranderde dat in de uiteindelijke overwinning over de dood. Hij veranderde de opzet van het kwade in de dienst van het goede. 'Zijn striemen brachten ons genezing' (Jes. 53:5), en in zwakheid zijn wij sterk.'

Zaterdag 21 juli

'... een zuiver geweten...' (1 Tim. 1:19)(NBV).

Een zuiver geweten.

Als Paulus het over het geweten heeft, schrijft hij: 'Daarom tracht ook ik steeds mijn geweten zuiver te houden tegenover God en de mensen' (Hand. 24:16). Tegen Timoteüs is hij er ook open over. Hij moet zijn strijd voeren 'toegerust met geloof en een zuiver geweten. Doordat sommigen hun geweten hebben verloochend, heeft hun geloof schipbreuk geleden.' Nu is een kapitein er niet op uit om schipbreuk te lijden. Maar als hij in slaap valt achter het roer of zijn oog niet meer op het kompas gericht houdt, zal hij toch te pletter varen op de rotsen. De vraag is niet: 'Kan ik ermee weggelopen?' Nee, de vraag is: 'Kan ik er daarna mee leven? Hoe zal het mijn vertrouwen voor God beïnvloeden? Wat voelt hij? Zal het zijn zegen in mijn leven voorkomen of bevorderen?' Iemand heeft geschreven: 'Met mezelf leven, het is te doen, maar dan graag met een beetje goed fatsoen. Ik wil mezelf in de ogen kunnen blijven zien. Niet aan het eind van de dag terugkijken met spijt misschien. Met opgeheven hoofd wil ik gaan, respect verdienen van de mensen die bij me staan. Ik wil mezelf aardig kunnen vinden in de strijd om rijkdom en faam. Mezelf zien als iemand met een goede, eerlijke naam. Me verstoppen voor mezelf kan ik niet, dus zie ik wat een ander mogelijk nooit ziet. Mezelf houd ik nooit voor de gek, dus, wat er ook gebeurt, ik wil een zuiver geweten en zelfrespect.'